

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 23. Episcopatus Bambergensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

Sæculum XI. iustitiæ amans, & charitate proximi ar-
 A.C. 1004. dens, lenis sed constans & prudens sub
ibid. p. 75. habitu Canonorum Institutum Mona-
 sticum servabat. Nullus Episcoporum
 illius ætatis familiarius cum Clericis suis
 agebat, eos magis diligebat, & frequen-
 tius coram populo dilaudabat. Singulis
 diebus Missam celebrabat & Psalterium
 recitabat, nisi morbo impediretur. Et
 quia valetudine jejuna prohibebatur,
 hunc defectum largis eleemosynis supple-
 bat. Noctu sæpissime vigilabat. Prius-
 quam S. Sacrificium obtulisset tristis &
 severus videbatur; postea hilariter
 omnibus colloquebatur. Nobili sangui-
 ne ortos amabat, nec tamen plebejos
 spernebat. Ceterum rem Ecclesiæ suæ
 tribus urbibus, uno latifundio & vesti-
 bus Episcopalibus magnificis auxit.

§. XXIII.

Episcopatus Bambergensis.

ibid. p. 66. Jam pridem Henricum Regem deside-
 rium subierat Babenbergæ seu Bam-
 bergæ in Franconia Episcopatum insti-
 tuendi. A puero hanc urbem amabat,
 sui patrimonii partem, & postquam Re-
 giam consecutus est Dignitatem, coepit
 in ea ædificare Ecclesiam, & omnia ad
 Divinas Laudes peragendas requisita
 congerere. Quia vero Bambergæ Diœ-
 cesi Herbipolensi subiecta erat, rogavit
 Rex

Rex Episcopum, ut sibi eam cum sua di-
tione concederet, alios agros per com-
mutationis contractum offerens. Con-
sensit Episcopus addita conditione, ut
ipse posthac Archiepiscopus haberetur,
& Episcopus Bambergensis sibi subditus
esset. Itaque Rex Festum Pentecostes
Moguntiae, vigesima quinta Maji, anno
Regni sui sexto, Salutis reparatae mille-
simo septimo celebrans declaravit, ce-
pisse se consilium in civitate Bambergensi
Cathedram Episcopalem erigendi. Nem-
pe cum liberos non speraret, continen-
tiam cum conjuge Regina servans, ge-
stiebat, Deum patrimonii sui hæredem
scribere, atque operam conferre ad ab-
olendam Idololatriam apud Sclavos, quos
Bambergæ sua habebat finitimos. Ut
vero Ecclesiae Bambergensi Diocesim
compararet, ab Episcopo Herbipolensi
Henrico Comitatum unum & partem
alterius territorii accepit, datis in vicem
centum quinquaginta aliis colonis. Hæc
pacta inita sunt consentientibus Episco-
pis, qui Conventui Moguntino interfue-
rant, videlicet Willegiso Archiepiscopo,
Buchardo Wormatiensi & quatuor aliis
ipsius Suffraganeis, Luitulfo Trevirensi
ejusque Suffraganeis, Theodorico Me-
tensi, Episcopis Tullensi & Virdunensi,
Heriberto Archiepiscopo Coloniensi, Not-
gero Episcopo Leodiensi ejus Suffraganeo,
Erluino

Sæculum XI.
A.C. 1004.

tom. 9. Conc.
p. 785.

Sæculum XI. Erluino Cameracensi, Tagmundo Archi-
A.C. 1007. episcopo Magdeburgensi, & Hidulfo Epi-
scopo Mantuano.

Rex Henricus postea Romam, cum suis & Episcopi Herbipolensis epistolis, misit duos ex suis Capellanis, Albericum & Ludovicum, qui novæ Institutionis confirmationem a Pontifice peterent. Joannes XVIII. coacta Synodo, quæ petebantur, datis ad omnes Galliæ & Germaniæ Episcopos literis, concessit. In iisdem dicit, novam Ecclesiam Divo Petro dedicatam, singulari jure sub præsidio Ecclesiæ Romanæ futuram, & tamen Archiepiscopo Moguntino Metropolitæ suo subditam fore. Datæ sunt autem mense Junio, Indictione quinta, nempe eodem anno millesimo septimo.

Capellanis Regiis Roma in Germaniam reversis, Rex frequentissimum Concilium Francofordiæ, prima Novembris eodem anno celebravit; quo etiam Episcopus Herbipolensis vocatus est. Sed quia sciebat, Titulum Archiepiscopi sibi fuisse denegatum, nec venire, nec quæ promiserat, implere voluit. Congregatis Episcopis intrans Rex usque ad terram se demisit; mox levatus a Wilegiso Archiepiscopo Moguntino, in cujus Diœcesi Concilium habebatur, publice exposuit, se animo constituisse, novum Episcopatum condere, & addidit, accessisse

tom. 9. Conc.

p. 784.

Ditm. p. 67.

cessisse consensum Reginae Conjugis suae, Sæculum XI.
 cui Bambergam in usumfructum scripsisset, si eam aliquando viduam esse contigisset, & Fratris sui, quem heredem suum futurum omnes præsumerent. Tum edixit, absentiam Episcopi Herbipolensis sibi nocere non posse, promittens, si ille veniret, se recepturum esse, quodcunque Concilium decrevisset.

Tunc vero Bernigerus Episcopi Herbipolensis Capellanus, & in eo Concilio Legatus, dixit; Dominum suum, Episcopum, metu Regis prohibitum fuisse, ne ad Concilium veniret, nunquam ipsum in detrimentum Ecclesiae sibi commissae consensisse, atque omnes in Concilio præsentibus obtestari, ne se absente Ecclesiae suae nocerent. Tum alta voce ejusdem Ecclesiae privilegia recitantur. Episcopis deliberantibus, Rex prosternebatur, quoties eorum suffragia vacillare videbat. Et tandem Archiepiscopo Moguntino interrogante, quid statuendum esset, primus omnium Tagmundus Archiepiscopus Magdeburgensis respondit, Canonice concedi posse, quod Rex petebat. Assensi sunt omnes reliqui, & literis Confirmationis, a Papa datis, subscripserunt. Leguntur nomina triginta quinque Episcoporum, quorum primus est, Willegisus Archiepiscopus Moguntinus cum suis Suffraganeis, Luitulfus
 Concilium
 Francofor-
 diense.

Archi-

Sæculum XI. Archiepiscopus Trevirensis, Hartungus
A.C. 1007. Juvaviensis seu Salisburgensis, Heriber-
 tus Coloniensis, Tagmundus Magdebur-
 gensis, Buchardus Lugdunensis, Badolfus
 Tarentasius, & Anastasius Archiepisco-
 pus Hungarorum, id est, Strigoniensis.
 Tres ultimi sine Suffraganeis subscripse-
 runt. Henricus Rex novum Episcopa-
 tum Bambergensem Eberhardo Cancel-
 lario suo contulit, quem eadem die Ar-
 chiepiscopus Moguntinus consecravit;
 postea vero Heribertus Coloniensis Her-
 bipolensem Episcopum Regi reconcilia-
 vit. Ceterum præter Ecclesiam Cathe-
 dralem, SS. Petro & Georgio dedicatam,
 Rex Bambergæ ad meridiem Monaste-
 rium Canonicorum, S. Stephano, & ad
 Septentrionem Claustrum Monachorum
 SS. Michaeli & Benedicto Sacrum ædifi-
 cavit.

§. XXIV.

S. Aufridus Episcopus Ultrajectensis.

Mabill. Sæc. Inter Suffraganeos Episcopos Coloni-
6. Ben. p. 85. ses, qui Concilio Francofordiensi in-
Boll. 3. Mar. terfuere, occurrit Ansfridus Episcopus
to. 12. p. 428. Ultrajectensis, quem alii Aufridum di-
 cunt. Is nobilissima stirpe editus, & sub
 cura Roberti Archiepiscopi Trevirensis,
 patru sui, educatus crescentibus annis,
 illustris juventutis more, militiæ nomen
 dedit, atque Brunonis Archiepiscopi Co-
 lonien-